Uvedení do chrámu přesvaté Bohorodičky.

Žid. 9: 1-7

[Také] první smlouva měla ustanovení služby Bohu a pozemskou svatyni. Nebot' byl zřízen první stánek, ve kterém byl svícen, stůl a předložení chlebů; tomu se říká svatyně. Za druhou oponou byl stánek, kterému se říká nejsvětější svatyně. V něm byl zlatý kadidlový oltář a schrána smlouvy, ze všech stran obložená zlatem, v níž byl zlatý džbán obsahující manu, Áronova hůl, která rozkvetla, a desky smlouvy. Nad ní byli cherubové Slávy, zastiňující slitovnici. O těchto věcech ted' není třeba jednotlivě mluvit. Když jsou tedy tyto věci takto připraveny, do prvního stánku vcházejí kněží stále a konají bohoslužebné úkony; avšak do druhého jen jednou za rok vchází sám velekněz, a to ne bez krve, kterou obětuje za sebe i za nevědomosti lidu.

Lk. 10: 38-42, 11: 27-28

[Stalo se,] když šli dále, že Ježíš vešel do jedné vesnice. Nějaká žena jménem Marta jej přijala [do svého domu]. Měla sestru, která se jmenovala Marie. Ta se posadila k Pánovým nohám a poslouchala jeho slovo. Ale Marta měla plno práce s obsluhováním. Přistoupila k němu a řekla: "Pane, nezáleží ti na tom, že mě má sestra nechala sloužit samotnou? Řekni jí přece, ať mi pomůže!" Pán jí odpověděl: "Marto, Marto, děláš si starosti a znepokojuješ se mnoha věcmi, jedno je však potřeba. Marie si vybrala dobrý díl, jenž jí nebude odňat." Stalo se, když toto říkal, že jedna žena ze zástupu pozvedla hlas a řekla mu: "Blahoslavené lůno, které tě nosilo, a prsa, z nichž jsi sál!" Ale on řekl: "Spíše jsou blahoslavení ti, kteří slyší Boží slovo a zachovávají je."

Dnes je jeden z **Dvanácti nejvýznamnějších svátků** naší církve.

Slavíme **Uvedení přesvaté Bohorodičky do chrámu**, tříleté holčičky, která se narodila Jáchymovi a Anně, pocházejícím ze semene krále Davida.

Církev věří, že ve chrámu ji přivítal velekněz Zachariáš, budoucí otec Jana Křtitele, a pod vnuknutím Svatého Ducha ji uvedl do Nejsvětější svatyně Jeruzalémského chrámu, do níž nesměl vstupovat nikdo kromě velekněze, a to pouze jednou za rok, když přinášel oběť *„za sebe i za nevědomosti lidu"*. Nebudeme se snažit dokazovat, zda se tato událost mohla reálně odehrát (je to otázka víry každého z nás), ale pokusíme se pochopit význam dnešního svátku pro nás.

Přesvatá Panna Marie je pro nás *„nejširší nebes"* (**πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν**), která v sobě přijala Boha, jehož nemohou pojmout všechna nebesa. Ona sama se stává

„nejsvětějším chrámem Boha našeho“, jak zpívá hymnografie dnešního svátku. *„Nevíte, že jste Božím chrámem a že ve vás přebývá Duch Boží?“* píše apoštol Korinťanům. Každý z nás je chrámem Božím, avšak nejvíce ze všech **Přesvatá Panna Bohorodička (Θεοτόκος)**, neboť byla shledána hodnou porodit Spasitele, Mesiáše.

Někteří křesťané, kteří tvrdí, že milují Ježíše Krista, zároveň odvracejí svou tvář od jeho přečisté Matky. V tomto případě si klademe otázku: můžeme skutečně milovat našeho Spasitele a zároveň nevzdávat úctu a lásku Té, která mu poskytla lidské tělo, která se stala svatyní, do níž vstoupil sám Bůh? Vděčíme právě jí za to, že na zvěstování archanděla Gabriela odpověděla pokornými slovy: *„Hle, jsem služebnice Páně; staň se mi podle tvého slova.“*

Dnes vstupujeme společně s Přesvatou Bohorodičkou do chrámu, nesouce svíce a provázejíce Tu, která se má stát Matkou Boha a prostřednicí radosti světa.

„Vkročí do svatého chrámu zastánkyně všech soužených, neboť sama je svatá, a nyní se zasvěcuje jako příbytek Krále veškerenstva! Ať se veselí její otec Jáchym, ať se raduje Anna, neboť přinesli Bohu nevinnou Vládkyni jako tříletou ovečku. Matky, radujte se s nimi! Panny, tančete! Neplodné ženy, jásejte! Neboť předzvěstovaná Královna všech otevřela nám nebeské království. Radujte se, lide, a veselte se!“